bör den faktiska avvecklingen vara gjord inom fem år, även om en längre tidsfrist kan vara berättigad under särskilda omständigheter efter rådets bedömning.

Den tyska delegationen anser i likhet med andra delegationer att punkt B.3 bland annat även avser det åsyftade beviljandet av förmåner för rörlig internationell verksamhet, om dessa förmåner vägras när det gäller icke-rörlig verksamhet.

Kommissionen erinrar om att det tillstånd som gavs 1987 och som senast förlängdes 1994 till systemet för de internationella centrerna för finansiella tjänster i Dublin löper ut år 2005, och att det efter år 2000 inte längre är möjligt för nya företag att enligt det nämnda tillståndet ta detta system i anspråk.

2. Till bilaga 2 (beskattning av inkomster från sparande)

Medlemsstaterna förklarar att de om de ändrar sin lagstiftning skall vägledas av de punkter som återges i bilaga 2 till dessa slutsatser.

Den brittiska delegationen anser att ett sådant direktiv inte bör tillämpas på *Eurobonds* och liknande instrument.

Den franska delegationen anser att det i direktivet om beskattning av inkomster från sparande inte bör föreskrivas en lägre källskatt än 25 %.

Den nederländska delegationen anger att den kommer att bedöma förslagen mot bakgrund av principen om beskattning av inkomst från sparande i bosättningsstaten.

Den luxemburgska delegationen anser att ett direktiv om beskattning av inkomster från sparande bör åtföljas av ett direktiv om företagsbeskattning avseende de allmänna företagsbeskattningssystemen i medlemsstaterna.

Den belgiska, italienska och portugisiska delegationen förklarar att de inte kommer att ge sitt samtycke till ett direktiv om betalningar av räntor och royalties mellan företag förrän ett direktiv om beskattning av inkomster från sparande har antagits.

3. Kommissionen noterar den nederländska delegationens begäran i samband med problemen med beskattning av pensioner och försäkringsförmåner; den åtar sig att granska denna fråga med bistånd av Skattepolitiska gruppen för att eventuellt utarbeta att förslag till direktiv.

4. Kommissionen noterar den belgiska delegationens begäran beträffande moms på gränsöverskridande leasing av motorfordon och åtar sig att granska denna förutsättningslöst. Kommissionen kommer särskilt att granska i vilken omfattning de förslag som redan planeras för att modernisera och förenkla det nuvarande momssystemet kan innebära en lämplig lösning.

BILAGA 1

RESOLUTION AV RÅDET OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, FÖRSAMLADE I RÅDET

av den 1 december 1997

om en uppförandekod för företagsbeskattning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR, FÖRSAMLADE I RÅDET,

SOM ERINRAR OM att en övergripande syn på skattepolitiken introducerades på kommissionens initiativ vid det informella finans- och ekonomiministermötet i Verona i april 1996 och bekräftades vid mötet i Mondorf-les-Bains i september 1997, mot bakgrund av följande överväganden: samordnade insatser på europeisk nivå är nödvändiga för att minska de snedvridningar som fortfarande förekommer på den inre

marknaden, för att förhindra betydande skattebortfall och för att ge skattestrukturerna en mer sysselsättningsvänlig inkriktning,

SOM ERKÄNNER att Skattepolitiska gruppen i betydande grad har bidragit till utarbetandet av denna resolution,

SOM NOTERAR meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet av den 5 november 1997,

SOM ERKÄNNER att sund konkurrens har positiva effekter och att det är nödvändigt att konsolidera Europeiska unionens och medlemsstaternas internationella konkurrensförmåga, men samtidigt konstaterar att skattekonkurrens även kan leda till skatteåtgärder som får skadliga effekter,

SOM ERKÄNNER behovet av en uppförandekod för företagsbeskattning för att hindra skadliga skatteåtgärder,

SOM UNDERSTRYKER att uppförandekoden innebär ett politiskt åtagande och följaktligen inte påverkar vare sig medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter eller medlemsstaternas och gemenskapens respektive behörighet enligt fördraget,

HAR ANTAGIT FÖLJANDE UPPFÖRANDEKOD.

Uppförandekod för företagsbeskattning
Skatteåtgärder som avses

A. Utan att det påverkar medlemsstaternas och gemenskapens respektive behörighet avser denna uppförandekod på företagsbeskattningens område de åtgärder som har, eller kan få, betydande inverkan på var inom gemenskapen ekonomisk verksamhet förläggs.

Ekonomisk verksamhet omfattar här även all verksamhet som utförs inom en företagsgrupp.

De skatteåtgärder som avses i koden innefattar både bestämmelser i lagar eller andra författningar och administrativ praxis.

B. Inom det tillämpningsområde som anges i punkt A skall skatteåtgärder som innebär en påtagligt lägre effektiv beskattningsnivå, inbegripet nollbeskattning, än de som normalt tillämpas i medlemsstaten i fråga, anses vara potentiellt skadliga och följaktligen omfattas av denna kod.

En sådan beskattningsnivå kan vara en följd av den nominella skattesatsen, beskattningsunderlaget eller andra relevanta faktorer.

Vid bedömningen av om dessa åtgärder är skadliga bör det bland annat tas hänsyn till

1. om förmånerna beviljas endast dem som inte är bosatta i medlemsstaten i fråga eller beviljas beträffande transaktioner med personer som inte är bosatta där, eller

2. om förmånerna är fullständigt avgränsade från den inhemska ekonomin så att de inte påverkar det nationella beskattningsunderlaget, eller

3. om förmånerna beviljas även om det inte förekommer någon egentlig ekonomisk verksamhet eller egentlig ekonomisk närvaro i den medlemsstat som erbjuder dessa skatteförmåner, eller

4. om reglerna för beräkning av vinsten från en verksamhet inom en multinationell företagsgrupp avviker från internationellt allmänt vedertagna principer, särskilt de regler som godkänts av OECD, eller

5. om det inte finns några möjligheter till insyn i skatteåtgärderna, inbegripet om lagstiftningen tillämpas mindre strikt och utan insyn på administrativ nivå.

Frysning och avveckling

Frysning

C. Medlemsstaterna åtar sig att inte införa nya skatteåtgärder som är skadliga enligt denna kod. Medlemsstaterna skall därför respektera de principer som ligger till grund för koden när de utformar sin framtida politik och skall ta vederbörlig hänsyn till den utvärdering som avses i punkterna E—I nedan när de bedömer huruvida nya skatteågärder har skadliga effekter.

Avveckling

D. Medlemsstaterna åtar sig att se över sina nuvarande bestämmelser och gällande praxis mot bakgrund av de principer som ligger till grund för koden och den utvärdering som beskrivs i punkterna E—I nedan. Medlemsstaterna skall vid behov ändra dessa bestämmelser och denna praxis i syfte att avskaffa varje skadlig åtgärd så snart som möjligt med hänsyn till de diskussioner rådet har efter bedömningsförfarandet.

Bedömning

Tillhandahållande av relevant information

E. I enlighet med principen om insyn och öppenhet skall medlemsstaterna informera varandra om de gällande eller planerade skatteåtgärder som kan omfattas av kodens tillämpningsområde. Medlemsstaterna anmodas särskilt att på begäran av en annan medlemsstat lämna uppgifter om varje skatteåtgärd som förefaller omfattas av kodens tillämpningsområde. Om det krävs att de planerade skatteåtgärderna blir föremål för omröstning i parlamentet, kan de uppgifter som avses ovan översändas efter det att parlamentet har underrättats.

Bedömning av skadliga åtgärder

F. Varje medlemsstat kan begära att få diskutera en annan medlemsstats skatteåtgärder som kan omfattas av kodens tillämpningsområde, samt att få yttra sig om dem. Denna bedömning skall göra det möjligt att mot bakgrund av de effekter de planerade skatteåtgärderna kan få inom gemenskapen fastställa huruvida de är skadliga. Vid denna bedömning bör hänsyn tas till alla de faktorer som anges i punkt B ovan.

G. Rådet understryker också nödvändigheten av att vid bedömningen, bland annat mot bakgrund av den effektiva beskattningen av den berörda verksamheten i hela gemenskapen, omsorgsfult bedöma skatteåtgärdernas effekter på andra medlemsstater.

Om skatteåtgärderna används för att stödja den ekonomiska utvecklingen i bestämda regioner, skall det bedömas om åtgärderna är proportionerliga och ändamålsenliga för det avsedda målet. Inom ramen för denna bedömning kommer särskild uppmärksamhet att ägnas åt de speciella omständigheterna och svårigheterna i regionerna i de yttersta randområdena och på mindre öar, utan att helheten och enhetligheten i gemenskapens rättsordning skadas, inbegripet den inre marknaden och de gemensamma politikområdena.

Förfarande

H. En arbetsgrupp skall inrättas av rådet för att bedöma vilka skatteåtgärder som kan ingå i tillämpningsområdet för denna kod och övervaka att det lämnas upplysningar om dessa åtgärder. Rådet uppmanar varje medlemsstat och kommissionen att utse en företrädare på hög nivå och en suppleant som skall företräda dem i denna arbetsgrupp, i vilken en företrädare från en medlemsstat skall vara ordförande. Arbetsgruppen, som skall sammanträda regelbundet, skall välja ut och bedöma skatteåtgärderna i enlighet med bestämmelserna i punkterna E—G. Arbetsgruppen skall regelbundet upprätta rapporter om de åtgärder som bedöms. Dessa rapporter skall översändas till rådet för diskussion och skall, om rådet bedömer det vara lämpligt, offentliggöras.

I. Rådet uppmanar kommissionen att biträda arbetsgruppen vid allt nödvändigt förberedelsearbete samt att underlätta utbytet av uppgifter och bedömningsförfarandet. Rådet anmodar därför medlemsstaterna att förse kommissionen med de upplysningar som avses i punkt E, så att kommissionen kan samordna utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna.

Statligt stöd

J. Rådet konstaterar att vissa av de skatteåtgärder som omfattas av koden förmodligen ingår i tillämpningsområdet för bestämmelserna om statligt stöd i artiklarna 92—94 i fördraget. Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapsrätten och målen i fördraget konstaterar rådet att kommissionen åtar sig att ge ut riktlinjer för tillämpningen av reglerna om statligt stöd beträffande åtgärder som rör direkt beskattning av företag i mitten av 1998, efter att ha lagt fram utkastet till riktlinjer för experter från medlemsstaterna vid ett multilateralt möte, samt åtar sig att noggrant övervaka att reglerna beträffande detta stöd genomförs rigoröst med beaktande av bland annat de negativa effekter av stödet som framkommer vid tillämpningen av denna kod. Rådet noterar även att kommissionen har för avsikt att granska eller ånyo granska gällande skattegordningar och nya lagförslag i medlemsstaterna från fall till fall och därvid säkerställa enhetlighet och lika behandling vid tillämpningen av reglerna och målen i fördraget.

Kamp mot skatteflykt och skattefusk

K. Rådet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta fullt ut i kampen mot skatteflykt och skattefusk, särskilt genom utbyte av uppgifter mellan medlemsstaterna i enlighet med deras nationella lagstiftning.

L. Rådet konstaterar att bestämmelserna mot missbruk och de motåtgärder som finns i skattelagar och dubbelbeskattningsavtal spelar en grundläggande roll i kampen mot skatteflykt och skattefusk.

Geografisk omfattning

M. Rådet anser att det är lämpligt att de principer som avser att undanröja skadliga skatteåtgärder antas inom ett så stort geografiskt område som möjligt. Därför åtar sig medlemsstaterna att verka för att principerna antas i tredje land. De åtar sig att främja att de antas på de territorier där fördraget inte är tillämpligt.

Särskilt de medlemsstater som har beroende eller associerade territorier eller som har särskilt ansvar eller befogenheter i skattehänseende på andra territorier skall åta sig att inom ramen för sina konstitutionella bestämmelser säkerställa att principerna tillämpas på dessa territorier. I detta sammanhang skall medlemsstaterna lämna lägesrapporter till den arbetsgrupp som nämns i punkt H och som kommer att bedöma rapporterna inom ramen för det bedömningsförfarande som beskrivs ovan.

Uppföljning och revidering

N. För att säkerställa en väl avvägd och effektiv tillämpning av denna kod uppmanar rådet kommissionen att förelägga rådet en årlig rapport om hur koden och det statliga skattestödet tillämpas. Rådet och medlemsstaterna kommer att se över innehållet i koden två år efter det att den har antagits.